

Ajuntament de Santa Pola
Sr. Alcalde-President
Pl. de la Constitució, s/n
SANTA POLA - 03130 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 041376
=====

(Assumpte: cartells a la platja de Santa Pola)

Senyor,

Acusem recepció del vostre escrit amb data 18 de març de 2005, mitjançant el qual ens informeu sobre la queixa de referència, promoguda pel Sr. (...).

Com sabeu, l'autor de la queixa manifestava en el seu escrit que l'Ajuntament de Santa Pola discrimina el valencià atés que els cartells col·locats a les platges de Santa Pola estan redactats exclusivament en castellà.

Vam admetre a tràmit la queixa i vam demanar informe a l'Ajuntament de Santa Pola, el qual ens va informar que s'estaven adoptant mesures per a tractar de solucionar estos problemes i que havien començat a traduir les publicacions i els textos que tenen més difusió. Segons feia constar eixa administració en el seu informe, és voluntat de l'Ajuntament de Santa Pola seguir les directrius que marca la Llei d'ús i ensenyament del valencià, i promoure'l en els diversos àmbits i en les actuacions municipals, i, especialment, complir la legislació en matèria lingüística.

Vam donar trasllat de l'informe a l'autor de la queixa, a fi que, si ho considerava oportú, realitzara al·legacions, cosa que va fer amb l'objecte de ratificar-se en el seu escrit inicial de queixa.

Tot i que de l'informe que ens va remetre eixe Ajuntament es deduí x la voluntat de solucionar promptament el problema, i mentre que això es produï sca, esta institució considera convenient realitzar un recordatori de les vostres obligacions legals amb relació a la promoció de l'ús del valencià. Arribats a este punt, doncs, us demanem que considereu els arguments que, com a fonament de la recomanació amb què concloem, us exposem a continuació.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com "llengua històrica i pròpia del nostre poble", i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'Autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas puga prevaler l'una sobre l'altra.

Cal no oblidar que la publicitat ha esdevingut durant els últims anys un dels mitjans més útils d'interrelació entre l'Administració i els ciutadans. Constitueix un excel·lent mitjà de difusió de les activitats que realitzen els ens i les administracions públiques, i per tant, un instrument fonamental per aconseguir la recuperació social del valencià.

Així doncs, i en el sentit que és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, són constants les

recomanacions del Síndic de Greuges a l'Administració pública valenciana, perquè els impresos, formularis i models oficials que utilitza eixa Administració pública valenciana i els organismes que en depenen, siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dues llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Res no impedisca que esta recomanació s'estenga també a la publicitat de les activitats dels ens i les administracions públiques.

Atenent a tot el que hem dit més amunt i de conformitat amb l'art. 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1998, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, recomanem a l'Ajuntament de Santa Pola que observe el règim de cooficialitat lingüística instaurat a la Comunitat Valenciana, i que en cap cas pugua prevaler una llengua sobre l'altra, ja que el valencià, llengua oficial de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de l'Administració pública, de l'Administració local i d'altres corporacions i institucions públiques dependents d'aquella, per la qual cosa els poders públics, autonòmics i locals estan obligats, d'acord amb el contingut de l'art. 7 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, a impulsar l'ús del valencià en totes les esferes socials i, especialment, en l'Administració pública.

Així mateix, d'acord amb el que estableix la normativa citada, us agrairíem que ens envieu, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifesteu si accepteu el suggeriment que us fem o, si escau, les raons que considereu per a no acceptar-lo.

En transcórrer el termini d'un mes, al qual fem referència en el paràgraf anterior, esta resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Agrairíem de bestreta l'enviament de l'informe sol·licitat.

Atentament,

Bernardo del Rosal Blasco
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana